Српска православна црква и верници славе Ваведење Пресвете Богородице, један од највећих празника посвећених Богомајци. Слави се као успомена на дан када је Богородица први пут уведена у храм Божји и постала прва заветована девица у историји хришћанства.

Ваведењем пресвете Богородице, празником који слави сав хришћански свет, започето је искупљење људског рода.

По обећању, да ће дете које им Господ подари, посветити њему на службу, свети Јоаким и Ана довели су трогодишњу Марију у јерусалимски храм.

Допутовали су из Назарета са сродницима и свечано предали првосвештенику Захарију, оцу Светог Јована Претече који је малу Марију увео у најсветији део тога Храма. Ту је, у молитвама и посту, будућа мајка сина Божијег, провела девет година.

Ваведење је један од пет највећих празника посвећених Пресветој Богородици и крсна слава бројних српских родова. Увек пада у време Божићњег поста, па је и славска трпеза посна. Без обзира у који дан падне, дозвољена је риба.

Богородица се сматра заштитницом жена и породиља и разна су народна веровања везана за моћ икона на којима је она представљена.

У таковским селима био је обичај да се после службе у цркви, свечано одевене и окићене цвећем, окупе све младе које су се те јесени удале. У неким селима жене које немају децу, одлазе у манастире и цркве, где се моле како би добиле пород.

И сточари је славе како би им заштитила стоку од звери.

Понегде, верује се, лепо време на Ваведење најављује добру летину.

Старији кажу да ако на Ваведење пада киша биће родна година, ако дува јак ветар неродна. Уколико буде хладно и са снегом, следећа година била би блага и топла.

Ваведење је празник и храмовна слава српског манастира Хиландара на Светој Гори, задужбини Светог Симеона Мироточивог и његовог сина Светог Саве.

(РТС)